

РЕШЕНИЕ

№ 2239

гр. София, 05.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 15.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11987** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.99 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/.

Образувано е по жалба, подадена чрез адв.В. Г., от В. А. В. и З. И. Т. срещу отказ, обективиран в писмо №РТР20-ГР94-1893-/2/ на кмета на район „Т.“-Столична община по заявление рег.№РТР20-ГР94-1839/30.10.20г. от В. А. В. и заявление рег.№РТР20-ГР94-1839/30.10.20г. от З. И. Т. за промяна на настоящите им адреси и тези на малолетните деца на З. И. Т. – М. М. Т. и Т. М. Т., като настоящите им адреси бъдат променени на административен адрес: [населено място],[жк], [жк], №48, ет.5, ап.19А. Иска се от съда да отмени оспорения отказ и да върне преписката на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания за промяна на настоящите адреси и издаване на удостоверения за настоящ адрес.

В съдебно заседание от жалбоподателите се явява В. А. В., който лично и като пълномощник на З. И. Т., поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноси.

Ответникът – кметът на район „Т.“-Столична община, чрез процесуалния си представител юрк.Г., в съдебно заседание и в представено писмено становище, счита жалбата за неоснователна и моли да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от

фактическа страна следното:

Със заявление рег.№РТР20-ГР94-1839/30.10.20г. и заявление рег.№РТР20-ГР94-1839/30.10.20г., В. А. В. и З. И. Т. са поискали промяна на настоящите им адреси и тези на малолетните деца на З. И. Т. – М. М. Т. и Т. М. Т., като настоящите им адреси бъдат променени на административен адрес: [населено място],[жк], [жк], №48, ет.5, ап.19А.

Към заявленията е представен нотариален акт, съгласно който В. А. В. е собственик на апартамент №19а, с идентификатор 68134.1006.768.1.21, находящ се в [населено място], район „Т.“, съгласно данъчна оценка [улица], а по кадастрална схема[жк], бл. №48, на пети етаж.

С писмо №РТР20-ГР94-1893-/2/ на кмета на район „Т.“-Столична е постановен отказ по исканията в заявление рег.№РТР20-ГР94-1839/30.10.20г. и заявление рег.№РТР20-ГР94-1839/30.10.20г., като са изложени мотиви, че заявеният адрес не съществува в Националният класификатор на настоящите и постоянните адреси /НКНПА/; че за З. Т. не е представена декларация по образец съгласно чл.92, ал.3 от ЗГР; а за децата – липсва и съгласие от техния баща.

Писмото е съобщено на 12.11.2020г., а жалбата срещу него е постъпила в АССГ на 25.11.2020г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от лица, имащи право и интерес от оспорването, и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. По съществуването ѝ, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 89, ал. 1 ЗГР адресът е еднозначното описание на мястото, където лицето живее или където то получава кореспонденцията си. Адресната регистрация се извършва от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица при заявяване от лицето (чл. 92, ал. 1 ЗГР). Чл. 92, ал. 2 ЗГР посочва документите, които се представят за извършване на адресна регистрация. Разпоредбата на чл. 89, ал. 5 от ЗГР предвижда, че кметът на общината определя адресите на територията на общината, на които може да се извършва адресна регистрация. Определените по този ред адреси се включват в националния класификатор на настоящите и постоянните адреси (НКНПА) съгласно чл. 121, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012 г. Следователно, за да може да бъде извършена адресна регистрация по постоянен и настоящ адрес, принципно е необходимо този адрес да е включен в НКНПА (арг. и от чл. 139, ал. 3 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012 г.). Законът допуска изключения, като разпоредбата на чл. 123, ал. 3 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012 г. предвижда, че когато вписаният в електронния личен регистрационен картон постоянен и/или настоящ адрес не се съдържа в НКНПА, след данните за адреса се отразява индикация "извън НКНПА". В случая обаче, не се твърди и не се установява, соченият в заявленията адрес да се съдържа в електронния личен регистрационен картон на някой от жалбоподателите, поради което съдът приема че това изключение не е налице.

В разпоредбите на чл. 126 вр. чл. 125, ал. 2, т. 3 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012 г. е предвидена процедура за извършване на корекция на адрес, като се актуализират и данните за адресите в регистъра на населението.

Съгласно чл. 99, ал.1 ЗГР, всяко лице е длъжно в срок 30 дни да заяви промяната на настоящия си адрес; като според ал.2 - адресната карта за промяна на настоящ адрес се подава до органите по чл. 92, ал. 1 в общината, района, кметството

или населеното място, където лицето живее.

В случая в писмото, с което е отказано вписването на заявения настоящ адрес, не е посочено дали жилището по нотариалния акт, съществува с друг адрес в Националният класификатор на настоящите и постоянните адреси или по отношение на жилищен комплекс Б. не е изпълнена процедурата по чл.126 във вр. с чл. 125, ал. 2, т. 1 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012 г., съгласно която компетентните структури в общинската администрация, отговорни за териториално-селищното устройство, предоставят информация за адреса на всички новопостроени сгради на структурите за гражданска регистрация от същата общинска администрация, като информацията съдържа наименование на локализационна единица, номер и вход на сградата.

Въпреки, че в мотивите на административният акт това не е посочено, в жалбата си заявителите твърдят, че им е било предложено, като техен адрес да бъде вписан, посочения в нотариалния акт, съгласно данъчна оценка: [улица], на който обаче, според bgmaps.com е бл.1 в ж.к.К. село-Борово, а не такъв в „М. ливади –Изток“.

С оглед горното съдът намира, че административният орган се е произнесъл при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – и в частност на чл.35 АПК, доколкото не е изяснил съществували ли адрес в НКПНА на собствения на жалбоподателят имот и кой е той или такъв не е актуализиран в регистъра, в който случай преди произнасянето по заявлението е следвало да проведе процедурата по актуализиране на регистъра. Мотиви в горния смисъл не са изложени в писмото за отказ. Тези обстоятелства не се изясняват и по делото.

По отношение на мотивите на административния орган, че за З. Т. не е представено писмено съгласие на собственика на жилището или лично подадена от него декларация по образец съгласно чл.92, ал.3 във вр. с ал.6 от ЗГР, като съществено нарушение на процесуалните правила по чл.9, ал.2 АПК следва да се отчете пропуската да бъде указано представянето на тези документи, още повече, че собственикът е присъствал при подаването на заявлението и явно е бил съгласен с регистрацията на жалбоподателката на адреса на имота му.

По отношение на регистрацията на малолетните деца съдът съобрази следното:

Целта на адресната регистрация е да отрази действителното фактическо положение и по-точно мястото, на което гражданите и техните малолетни или непълнолетни деца са се установили да живеят временно или постоянно. Съгласно чл. 96, ал. 1 и ал. 3 ЗГР настоящият адрес се заявява чрез подаване на заявление от лицето до органите по чл. 92, ал. 1, като за малолетни и непълнолетни и на поставени под запрещение лица заявяването се извършва от законните им представители. В случая майката на децата, като техен законен представител и с предвидената в чл. 129 от Семейния кодекс представителна власт е заявила пред компетентния орган техен настоящ адрес. По отношение на корелацията между изведеното от специалния закон задължение за адресна регистрация и упражняването на правата и задълженията на родителя, уредени в Семейния кодекс, съдът съобрази следното:

Нито в ЗГР, нито в приложимия подзаконен нормативен акт - Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012 г. за функциониране на Единната система за гражданска регистрация има ограничение в смисъла, посочен от административния орган, а именно, че настоящият и постоянен адрес на малолетното дете следва да бъде променян само ако на заявлението (по образец) фигурират подписите и на двамата родители, удостоверяващи тяхното съгласие. Проблемите на режима и упражняването на

родителски права не е в предмета на административното право. Възникналите между родителите спорове подлежат на разрешаване в предвидените в СК производства. Евентуални спорове между родителите следва да се решат по реда на Семейния кодекс, т. е. съдът определя кой от двамата родители ще упражнява постоянно родителските права, което като последица определя и мястото на постоянно живеене на детето. Тези спорове се разглеждат от гражданския съд. В тази връзка, съгласно представеното решение №410925/18.05.2018г. по гр.д.№6978/18г. по описа на СРС-III Гражданско отделение, 80 състав, упражняването на родителските права е предоставено на майката З. Т.. По тази причина за административния орган е достатъчно единият от двамата законни представители на недееспособните да извърши действия по представителството им, което е в съответствие с правилото по чл. 129, ал. 1 СК, че всеки от родителите може сам да представлява малолетното си дете.

По изложените съображения съдът намира, че следва да отмени оспорения отказ, като се върне преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателите ще следва да се присъдят направените от тях съдебни разноски за държавна такса – по 10лв. А на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата, като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, на адв.В. А. В. и на адв.В. П. Г. следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер по 360лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ отказ, обективиран в писмо №РТР20-ГР94-1893-/2/ на кмета на район „Т.“-Столична община по заявление рег.№РТР20-ГР94-1839/30.10.20г. от В. А. В. и заявление рег.№РТР20-ГР94-1839/30.10.20г. от З. И. Т. за промяна на настоящите им адреси и тези на малолетните деца на З. И. Т. – М. М. Т. и Т. М. Т..

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявление рег.№РТР20-ГР94-1839/30.10.20г. от В. А. В. и заявление рег.№РТР20-ГР94-1839/30.10.20г. от З. И. Т..

ОСЪЖДА Столично община да заплати на В. А. В., с ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 10 /десет/ лева.

ОСЪЖДА Столично община да заплати на З. И. Т., с ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 10 /десет/ лева.

ОСЪЖДА Столично община да заплати на адв.В. А. В. адвокатско възнаграждение в размер на 360 /триста и шестдесет/ лева.

ОСЪЖДА Столично община да заплати на адв.В. П. Г. адвокатско възнаграждение в размер на 360 /триста и шестдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: